

Uchwała Nr 0150/XII/210/03
Rady Miasta Tychy
z dnia 25 września 2003 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Prezydenta Miasta Tychy oraz Urzędu Miasta Tychy w sprawie przydziału lokalu socjalnego.

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142 poz.1591 z późn. zm.), w związku z § 28 Uchwały Nr 0150/II/10/02 Rady Miasta Tychy z dnia 5 grudnia 2002r. w sprawie Statutu Miasta Tychy opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego Nr 2 poz.78 z dnia 14 stycznia 2003 roku (z późn. zm.) oraz art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. Nr 98 poz. 1071 z późn. zm.), na wniosek Komisji Rewizyjnej,

Rada Miasta Tychy uchwała:

§ 1

Po rozpatrzeniu skargi na działalność Prezydenta Miasta Tychy oraz Urzędu Miasta Tychy w sprawie przydziału lokalu socjalnego, według uzasadnienia Komisji Rewizyjnej stanowiącego załącznik do uchwały, nie potwierdza się podnoszonych w niej zarzutów.

§ 2

Odpowiedzialny za wykonanie uchwały jest Prezydent Miasta Tychy.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miasta Tychy

Barbara Konieczna

RADA MIASTA TYCHY

**Załącznik do uchwały Nr 0150/XII/210/03
Rady Miasta Tychy
z dnia 25 września 2003 r.**

Uzasadnienie:

Do Komisji Rewizyjnej Rady Miejskiej skierowana została skarga na działalność Prezydenta Miasta Tychy oraz Urzędu Miasta Tychy w sprawie przydziału lokalu socjalnego;

Z analizy akt przeprowadzonej przez Komisję Rewizyjną wynika, że od dnia 1 grudnia 1986 r. skarżący mieszka w lokalu mieszkalnym w Tychach. Od 1993 roku nieregularnie dokonywał wpłat z tytułu opłat czynszowych. Z końcem września 1997 roku zaległość czynszowa wyniosła ponad 7 tys. zł. w związku z czym Miejski Zarząd Budynków Mieszkalnych w Tychach wypowiedział skarżącemu umowę najmu niniejszego lokalu i skierował sprawę na drogę postępowania sądowego, a co zakończyło się wydaniem przez Sąd Rejonowy w Tychach wyroku nakazującego skarżącemu i jego rodzinie opuszczenie i opróżnienie lokalu z jednoczesnym orzeczeniem o uprawnieniu zobowiązanych do otrzymania lokalu socjalnego. Z dniem 29.06.1999 r. w oparciu o gminny program pomocy społecznej w zakresie przeciwdziałania eksmisji, Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Tychach zawarł ze skarżącym kontrakt, na podstawie którego w dniu 18.08.1999 r. MOPS przełał na konto MZBM spłatę części zadłużenia (30%). Pozostałą kwotę zadłużenia skarżący winien spłacić w 18 ratach miesięcznych – zgodnie z porozumieniem zawartym w dniu 21.09.1999 r. W wyniku powyższych działań w dniu 20.10.1999 r. skarżącemu przywrócono tytuł prawny do lokalu zawierając ponownie umowę najmu. Jednakże z powodu nie wywiązywania się przez skarżącego z zawartego porozumienia MZBM w dniu 17.04.2000 r. ponownie wypowiedział skarżącemu umowę najmu, a następnie skierował sprawę do Sądu Rejonowego o ponowne orzeczenie eksmisji mieszkania przy ul. Braterskiej . Sąd Rejonowy wyrokiem z dnia 28.02.2001 r. ponownie orzekł eksmisję mieszkania przyznając jednocześnie zobowiązanym prawo do otrzymania lokalu socjalnego.

W wyniku powyższego skarżący otrzymał wskazanie do zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego położonego na trzecim piętrze budynku przy Al. Niepodległości (skarżący błędnie informuje, że został jemu wskazany lokal na czwartym piętrze; lokal wskazany to lokal pełnostandardowy po remoncie o pow. użytkowej 19,54m², w tym pow. mieszkalnej 14,43m²). Wskazany skarżącemu lokal socjalny jest obecnie jedynym wolnym lokalem socjalnym pełnostandardowym. Oprócz tego lokalu w dyspozycji znajdują się również inne lokale socjalne (na parterze – skarżący wnosi o lokal socjalny na parterze) tzw. baraki, które odpowiadają wymogom lokalu socjalnego, lecz nie odpowiadają standardowi lokalu wskazanego skarżącemu. Ponadto, zgodnie z orzeczeniem Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie Śląskim skarżący posiada jedynie lekki stopień niepełnosprawności z powodu którego zachodzi konieczność zaopatrzenia się w kołnierzyki (zgodnie z § 27 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 21 maja 2002 r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności lekki stopień niepełnosprawności orzeka się w przypadku naruszenia sprawności organizmu dającego się kompensować za pomocą wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub lecznicze środki techniczne). W wydanym orzeczeniu o lekkim stopniu niepełnosprawności skarżącego nie wskazano, że niepełnosprawność ta ma wpływ na niemożliwość zamieszkiwania przez niego na innej kondygnacji niż parter (czego dotyczyłoby żądanie skarżącego).

W związku z powyższym Komisja Rewizyjna uważa, że sprawa przyznania lokalu socjalnego skarżącemu prowadzona była należycie przez służby Urzędu oraz uznaje ją za bezzasadną.